

کنکور یعنی با هم دویدن

از وظایف سازمان سنجش و آموزش کشور ارتباط‌های مستمر با وزارت آموزش و پرورش و دیگر نهادها به منظور هماهنگی در انجام بهینه امور و برنامه‌های گزینش دانشجویان

کودکان کره‌ای علاوه بر آموزش‌های دولتی، از دوره ابتدایی آن‌ها را در یکی از صد هزار مدرسه خصوصی تقویتی موجود در سراسر کشور نام‌نویسی می‌کنند و به همین علت هم مورد انتقاد بسیار قرار دارند.

به علت فشار شدید ناشی از کلاس‌های طولانی و مستمر درس و آموزش فشرده و شدید، اضطراب و در پی آن میزان خودکشی در میان جوانان کره جنوبی در بالاترین حد در جهان است؛ تا حدی که در سال ۲۰۰۶، دولت کره جنوبی در واکنش به این مشکل، مقررات منع برگزاری کلاس‌های تقویتی را از ساعت ۱۰ شب به بعد برای مدارس خصوصی و کلاس‌های تقویتی پیشنهاد کرد؛^۱ چون گفته می‌شد که تعداد بسیاری از دانش‌آموزان که شب‌ها تا دیروقت در کلاس‌های تقویتی حضور دارند و در نتیجه، دیر به بستر می‌روند، از کار کردن در ساعت‌های صبحگاهی مدارس خسته و کسل می‌شوند. اگرچه با وجود تلاش‌های دولت برای کاهش فشار بر دانش‌آموزان کره جنوبی، هنوز رقابت‌های آموزشی در این کشور همچنان به شدت ادامه دارد.^۲

«سانونگ» البته، ذاتاً نوعی آزمون استاندارد است که از سوی دانشگاه‌های کره جنوبی برگزار می‌شود. انستیتو برنامه‌داری و ارزشیابی کره،^۳ این آزمون را همه‌ساله در ماه نوامبر از محتوای آموزش‌هایی که دانش‌آموزان در دبیرستان‌ها آموخته‌اند، برگزار می‌کند. «سانونگ» نقش مهمی در آموزش

ما فارسی‌زبانان واژه «کنکور» را از فرانسوی‌زبانان گرفته‌ایم و فرانسوی‌زبانان آن را از زبان لاتینی به ارث برده‌اند. این واژه که آن را برای رساندن معنی و مفهوم «رقابت» و یا «آزمون رقابتی» به کار می‌بریم، در اصل به معنی «دویدن با هم» است.

درباره کنکور در کشور ما بسیار نوشته و گفته شده است؛ از آثار آن بر آموزش کشور و بر دانش‌آموزان، معلمان و جامعه گرفته تا شیوه و محتوای آن. شمار پژوهش‌ها، نوشته‌ها، گفت‌وگوها و سخنرانی‌ها و غیره که درباره آن نوشته یا گفته شده است، از حساب بیرون است. به علاوه، فرض بر این است که خواننده این سطور با کنکور کشورمان آشناست و آن را به خوبی می‌شناسد. بنابراین، در اینجا تلاش خواهیم کرد از کنکور خودمان سخنی به میان نیاوریم.

کنکور اما، خاص کشور ما نیست. در برخی از کشورهای دیگر هم آزمونی کمابیش مانند کنکور ما برگزار می‌شود. کره جنوبی و چین دو نمونه معروف از این کشورها هستند.

رقابت برای ورود به دانشگاه‌های کره جنوبی بسیار فشرده است. در این کشور آمادگی برای شرکت در کنکور سراسری ورود به دانشگاه‌ها که «سانونگ» نامیده می‌شود، از کودکی آغاز می‌شود. کلاس‌های آموزش خصوصی در کنار مدارس دولتی در سراسر کره جنوبی سخت فعال‌اند تا برترین‌ها را بسازند و راهی دانشگاه‌ها کنند. والدین حدود ۷۵ درصد از

کره جنوبی دارد و برای کارایی مناسب، انتخاب افراد شایسته و نتایج بین‌المللی بالا، معتبر تشخیص داده شده است.

در اهمیت «سانونگ» همین بس که در روز آزمون در کره جنوبی فروشگاه‌ها دیر باز می‌شوند، تعداد و فراوانی سفرهای اتوبوس‌ها و متروها افزایش می‌یابد تا از ترافیکی که ممکن است مانع از رسیدن دانش‌آموزان به سایت‌های آزمون شوند، جلوگیری کنند. در این روز هواپیماها زمین‌گیر می‌شوند تا سروصدا باعث مزاحمت دانش‌آموزان نشود. در برخی موارد، اگر برخی از دانش‌آموزان به‌موقع به آزمون نرسند، افسران پلیس با آن‌ها همراه می‌شوند تا هر چه زودتر آنان را به مقصد برسانند. در بسیاری موارد، دانش‌آموزان پایه‌های پایین‌تر تحصیلی و اعضای خانواده‌ها برای تشویق دانش‌آموزان در خارج از محل‌های آزمون تجمع می‌کنند.

والدین کودکان کره جنوبی ممکن است در سخت‌گیری و به ادعای برخی، کودک‌آزاری در جهان مانند نداشته باشند و متهم‌اند که به این ترتیب، سلامت فرزندانشان را فدای پیروزی آنان در آزمون‌های رقابتی می‌کنند، اما ایشان تنها نیستند. رقیب کره جنوبی از لحاظ فشار بر دانش‌آموزان، چین است. والدین چینی برای فرستادن کودکان خود به مدارس خوب متوسطه غالباً به ارتباط‌های خانوادگی، پرداخت هزینه‌های گزاف به مدرسه، یا رشوه به معلمان و مسئولان مدرسه متوسل می‌شوند. واشنگتن‌پست در سال ۲۰۱۳ گزارش داد که «به گفته بسیاری از والدین، ورود به دبیرستان‌های خوب

پکن اغلب به پرداخت رشوه‌های ۱۶۰۰۰ دلاری نیاز دارد». حجم کار در این مدارس بسیار زیاد است و دانش‌آموزانی که وارد این مدارس می‌شوند، معمولاً هفت روز هفته را در مدرسه می‌گذرانند. طبق گزارش رویترز، «رقابت سخت برای به دست آوردن مشاغل آینده و والدین بلندپرواز سبب می‌شوند که دانش‌آموزان ساعت‌های طولانی به دور از خانواده و دوستان، پشت کتاب‌های درسی در کلاس‌های درس مدرسه حبس شوند».

آمادگی برای آزمون ورودی دانشگاه‌های چین که «گائوکیو» نام دارد نیز مانند «سانونگ» بی‌رحمانه و طاقت‌فرساست؛ با این حال، هر دانش‌آموز که قصد دارد از دوره متوسطه به یکی از مراکز آموزش عالی وارد شود، باید در آن که آزمون استاندارد است، پذیرفته شده باشد. این آزمون با فشار زیادی که بر دانش‌آموزان وارد می‌کند، باعث افسردگی دانش‌آموزان، حتی دانش‌آموزان پایه‌های تحصیلی پایین‌تر می‌شود. در سال گذشته (۲۰۱۹)، ۱۰۷۱۰۰۰۰ نفر در این آزمون شرکت کردند که ۸۲۰۰۰۰ نفر آنان، یعنی ۷۹.۵۳٪ در دانشگاه‌ها پذیرفته شدند. نظرسنجی سال ۲۰۱۰ از افراد نُه تا دوازده‌ساله در شرق چین نشان داده است که بیش از ۸۰ درصد دانش‌آموزان از امتحانات «بسیار» نگران‌اند، ۶۷ درصد از آنان از مجازات‌های معلمان خود و تقریباً ۷۵ درصد در صورت عدم کسب برتری، از مجازات‌های جسمی والدین خود می‌ترسند. یک‌سوم از آن‌ها به‌طور منظم علائم استرس شدید نشان می‌دهند.

آمادگی برای
آزمون ورودی
دانشگاه‌های چین
که «گائوکیو»
نام دارد نیز
مانند «سانونگ»
بی‌رحمانه و
طاقت‌فرساست

به علت فشار
شدید ناشی
از کلاس‌های
طولانی و مستمر
درس و آموزش
فشرده و شدید،
اضطراب و در
پی آن میزان
خودکشی در
میان جوانان
کره جنوبی در
بالاترین حد در
جهان است

علمی دانش‌آموزان و دانشجویان است که همه این‌ها باید با ارتباط‌های مستمر با وزارت آموزش و پرورش و دیگر نهادها به‌منظور هماهنگی در انجام بهینه امور و برنامه‌های گزینش دانشجو روی دهند؛^{۱۰} نه اینکه به پیروی از برخی معلمان کنکوری به یک فصل از کتاب که در واقع دروازه ورودی به دنیای زیست‌شناسی است و در اهمیت آن مقاله‌ها نوشته شده است، بهایی ندهند و از آن پرسشی طرح نکنند (فصل اول کتاب زیست‌شناسی ۱، پایه دهم را می‌گویم).

اما قرار بود در اینجا چیزی از کنکور خودمان نگوییم؛ هر چند در گذشته مکرر گفته‌ایم!^{۱۱} پس بقیه را در مقاله «عبور کنکور از برنامه و کتاب درسی» و نیز «سخنی با برنامه‌ریزان و طراحان پرسش‌های زیست‌شناسی کنکور سراسری» در همین شماره بخوانید که نگاهی به پرسش‌های زیست‌شناسی کنکور امسال (۱۳۹۹) خودمان دارد. زیاده عرضی نیست. زمستان‌تان بهاری باد

سردبیر

ملاحظه می‌فرمایید که ما تنها کشوری نیستیم که کنکور را از یک وسیله ارزشیابی دانش‌آموزانمان به هدف آموزشی تبدیل کرده‌ایم و کودکانمان را درگیر آزمون کنکور می‌کنیم. چند کشور دیگر نیز چنین‌اند؛ اما یک تفاوت بین ما و ایشان وجود دارد: آزمون‌های «سانتنگ» و «گائوکیو» آزمون‌هایی استاندارد و معتبرند، محتوای آن‌ها محتوای آموزشی متوسطه است و مطابق با کتاب‌ها و برنامه‌های درسی متوسطه و در همکاری با نهادهایی مشابه با وزارت آموزش و پرورش کشور ما انجام می‌شوند.

در کشور ما برگزاری آزمون سراسری ورود به دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی را «سازمان سنجش آموزش کشور» انجام می‌دهد که یکی از معاونت‌های وزارت علوم و آموزش عالی است.

از وظایف این سازمان انتخاب و معرفی شایسته‌ترین افراد برای ادامه تحصیل در دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی کشور از طریق برگزاری همه‌آزمون‌های ورود به دانشگاه‌ها و مؤسسه‌های آموزش عالی، بررسی و ارائه روش‌های مناسب اندازه‌گیری برای سنجش آمادگی داوطلبان و پیشرفت تحصیلی و

پی‌نوشت‌ها

1. concours
2. suneung
3. http://www.koreatimes.co.kr/www/news/nation/48122_113/07/2009.html
4. Hoon Choi and Lvaro Choi, "When One Door Closes: The Impact of the Hagwon Curfew on the Consumption of Private Tutoring in the Republic of Korea," SSRN Electronic Journal (2010), http://www.ub.edu/irea/working_papers/201026/2010.pdf.
5. Korea Institute of Curriculum and Evaluation
6. William Wan, "In China, Parents Bribe to Get Students into Top Schools, Despite Campaign against Corruption," Washington Post, October 2012, 7, https://www.washingtonpost.com/world/in-china-parents-bribe-to-get-students-into-top-schools-despite-campaign-against-corruption/2012/10/23/fa8d9d2-32a11-11e8-ade-a1f23cda13e_story.html?utm_term=.c79e7e712e12.
7. Kitty Bu and Maxim Duncan, "Playtime a Luxury for Competitive Chinese Kids," Reuters, November 23, 2009, <https://www.reuters.com/article/us-china-children-play/playtime-a-luxury-for-competitive-chinese-kids-idUSTRE9AM16920091123>.
8. gaokao
9. Peter Foster, "Third of Chinese Primary School Children Suffer Stress, Study Finds," The Telegraph, January 19, 2010, <https://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/asia/china/7022377/Third-of-Chinese-primary-school-children-suffer-stress-study-finds.html>.
10. <http://www.sanjesh.org/abouts.aspx>
11. کرام‌الدینی، محمد؛ (۱۳۹۸) نقدها را بود آیا که عباری گیرند؛ رشد آموزش زیست‌شناسی؛ شماره ۱؛ ۱۳۹۸.